

SCHMALKALDENER MOORKOP

SCHMALKALDENER MOHRENKOPF (D)

NEGRE A CRINIÈRE (F)

SCHMALKALDEN MOORHEAD (GB)

Door: Mick Bassett

In Duitsland is dit een structuurduif, samen met de Raads-heren, de Pauwstaarten, de Krul-duiven enz. Voor mij was dit een streekras toen ik nog in Thüringen woonde; Schmalkalden is een stad in het Saksische ertsgebergte.



Rechts boven: Schmalkaldener Moorkoppen in mijn volière.

Links: Schmalkaldener Moorkoppen in rood en geel. Schilderij door John Hatzmann (NL) in 1998. Eig.: Peter Stallmann (NL).



Links en boven: Schmalkaldener Moorkoppen in zwart op de VDT-Show in Leipzig (D) 2006.



Dit ras is oorspronkelijk gefokt uit Raads-heren, door kruisingen met Moorkop kleur-duiven met lange voetbevedering. Het was reeds als ras bekend vanaf 1895. Ik heb zelfs foto's en een standaardboek van 1909, waaruit duidelijk blijkt dat het vóór 1900 al bestond, maar dan alleen in zwart.

In 1931 werd de 'Schmalkaldener Mohrenköpfe Club' opgericht, maar na de 2^e WO waren er nog maar een of twee fokkers van dit prachtige ras over. Op dit moment zijn er circa 67 fokkers van dit ras, waarmee het nog lang niet in de buurt komt van z'n oorspronkelijke populariteit.



Rechts: Schmalkaldener Moorkop in zwart op de Rote Erde (D) Show 2007.



Boven: Schmalkaldener Moorkop in rood, tijdens de Neurenberg (D) Show in 2008.

Rechts: Schmalkaldener Moorkop in blauw, tijdens de Rote Erde (D) Show in 2007.



Links en boven: Schmalkaldener Moorkoppen in geel en blauw op de VDT-Show in Leipzig (D) 2006.





Rechts: Een van mijn Schmalkaldener Moorkoppen in blauw.

Het is vreemd dat dit ras niet populairder is, omdat het simpel in de fok is, als je tenminste maar de voetbevedering voor het broedseizoen afknipt. Het zijn fantastische duiven die gemakkelijk 4 tot 5 ronden jongen grootbrengen. En er is weinig uitval door mistekening. Maar het is niet eenvoudig om jongen te fokken die voldoen aan de hoge Duitse standardeisen, met strakke tekening, grote voetbevedering EN een kraag van veren, en er is dan ook veel geduld en toewijding voor nodig.

Links: Schmalkaldener Moorkop in zwart, tijdens de Neurenberg (D) Show in 2008.



Links: Schmalkaldener Moorkoppen in blauw, met vrije uitvlucht uit het hok.



Thüringen staat vooral bekend om zijn kaalbenige kleurduivenrassen; voetbevederde rassen schenen hier nooit erg populair te zijn. Dat zal dan ook de reden zijn geweest dat de Schmalkaldener Moorkop na de 2^e WO bij de (Vedervoetige) groep van Saksische kleurduiven werd ingedeeld en dus niet bij oorspronkelijke Thüringer rassen!

Dit heeft men gecorrigeerd door het ras onder te brengen bij de structuurduiven en vervolgens werd er in 1977 een nieuwe Schmalkadener speciaalclub opgericht. In het begin werden er alleen maar zwarten gefokt, maar reeds in 1930 waren er al andere kleuren op de shows ingezonden. Toch duurde het nog tot 1986 voordat deze andere kleuren werden erkend, hoewel ze al rond 1960 in behoorlijke aantallen werden gefokt. Dus zijn op dit moment de kleuren zwart, blauw, rood en geel erkend. Deze kleuren moeten diep en intensief zijn, waarbij zwart, rood en geel een glans moet hebben en blauwe met een zwarte staartband zijn uitgevoerd, dit laatste in tegenstelling tot zwart, rood en geel die éénkleurig zijn, zonder staartband.

Voor iemand die graag een ras houdt dat 'iets anders is', heeft de Schmalkaldener het formaat en het gemak van het fokken zonder voedsterduiven, zoals we dat kennen van een 'Veldkleurduif' en daarbij het exotische ornament van een structuurduif. Ik heb zelf ondervonden dat dit ras erg tam en vertrouwelijk is; iets wat een ras voor mij onmiddellijk aantrekkelijk maakt. Een tip: het ras is niet direct verlegen of vechtlustig, maar ook geen aaibare duif, doch eerder agressief te krijgen, dus laat hem gewoon met rust, met z'n rasgenoten of duiven van een ander ras, die rustig van nature zijn.

STANDAARD VAN DE SCHMALKALDENER MOORKOP

Herkomst: Vanaf het begin van 1900 in Thüringen en Saksische Ertsgebergte. Aanvankelijk een kleurduif, maar na de ontwikkeling van de halsbevedering, met manen, ketting en een hoed; is het een structuurduif.

Algemeen voorkomen: Fors, langgerekt veld-duiftype, met een horizontale lichaamsonderlijn. Volle en rijke bevedering rond de hals, onderscheiden in een 'ketting' (voorzijde), 'manen' (achterzijde) en 'hoed' (bovenzijde). Bovendien een rijke, brede voetbevedering.

Boven: Schmalkaldener Moorkop in blauw
Eigenaar: A. Holger Suhl (D) in 1999.

Rechts: Kopstudie van een Schmalkaldener Moorkop blauw. Eigenaar: Mick Basset.

Raskenmerken

Kop: Gewelfd, tamelijk hoog en breed voorhoofd.

Ogen: Donker, met een smalle en fijne oogrand. De zwarte en blauwe hebben een donkere oogrand. De rode en gele een bleke oogrand.

Snavel: Gemiddelde lengte. Zwart voor de blauw- en zwart bevederde. Licht gekleurd voor rood en geel. De Neusdoppen zijn smal, vlak en fijn van weefsel en wit bepoederd.

Hals: Relatief lang en stevig. De veerstructuur is vol en stevig, uitgaande van een min of meer gestrekte veerscheiding

aan de onderste helft van de

zijanten van de hals, van waaruit de bevedering zich uitstrekt naar de voorzijde in de z.g. 'ketting', naar de achterzijde in z.g. 'manen' en omhoog naar de z.g. 'hoed'. De omhoogstaande veren. Mogen het zicht niet belemmeren. Vanaf de zijkant moet het voorhoofd en de snavel volledig zichtbaar zijn.

Borst: Diep en goed gerond.

Vleugels: Lang, gesloten gedragen. Uiteinden op de start rustend zonder te kruisen.

Staart: Lang en goed gesloten.

Bevedering: Overvloedig, maar niet slap en los.

Links: Schmalkaldener Moorkop in blauw, van Mike Basett.

Voor meer informatie:

Schmalkaldener Mohrenköpfe Speciaal Club van 1977.

Pres.: Siegfried Mäcke, Gauchhalde 5, 73730 Esslingen (D)

Tel.: 0711-366193, Fax.: 07153-72996.